

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

29. KVĚTNA 2016

Z obsahu:

Milosrdný Otec

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 11. května 2016
na náměstí Sv. Petra
v Římě

- strana 2 -

Svatá Jana z Arku

Dom Antoine-Marie OSB

- strana 4 -

Básník pro děti

malé i velké

Andrzej Dębowski
o P. Janu Twardowském

- strana 6 -

Suma o darech svatého Josefa (27)

Isidoro Isolani OP

- strana 9 -

Banalizované nebezpečí

Příběh polské ženy jako
varování před věštcovstvím
a okultismem

- strana 10 -

Modlitební tažení

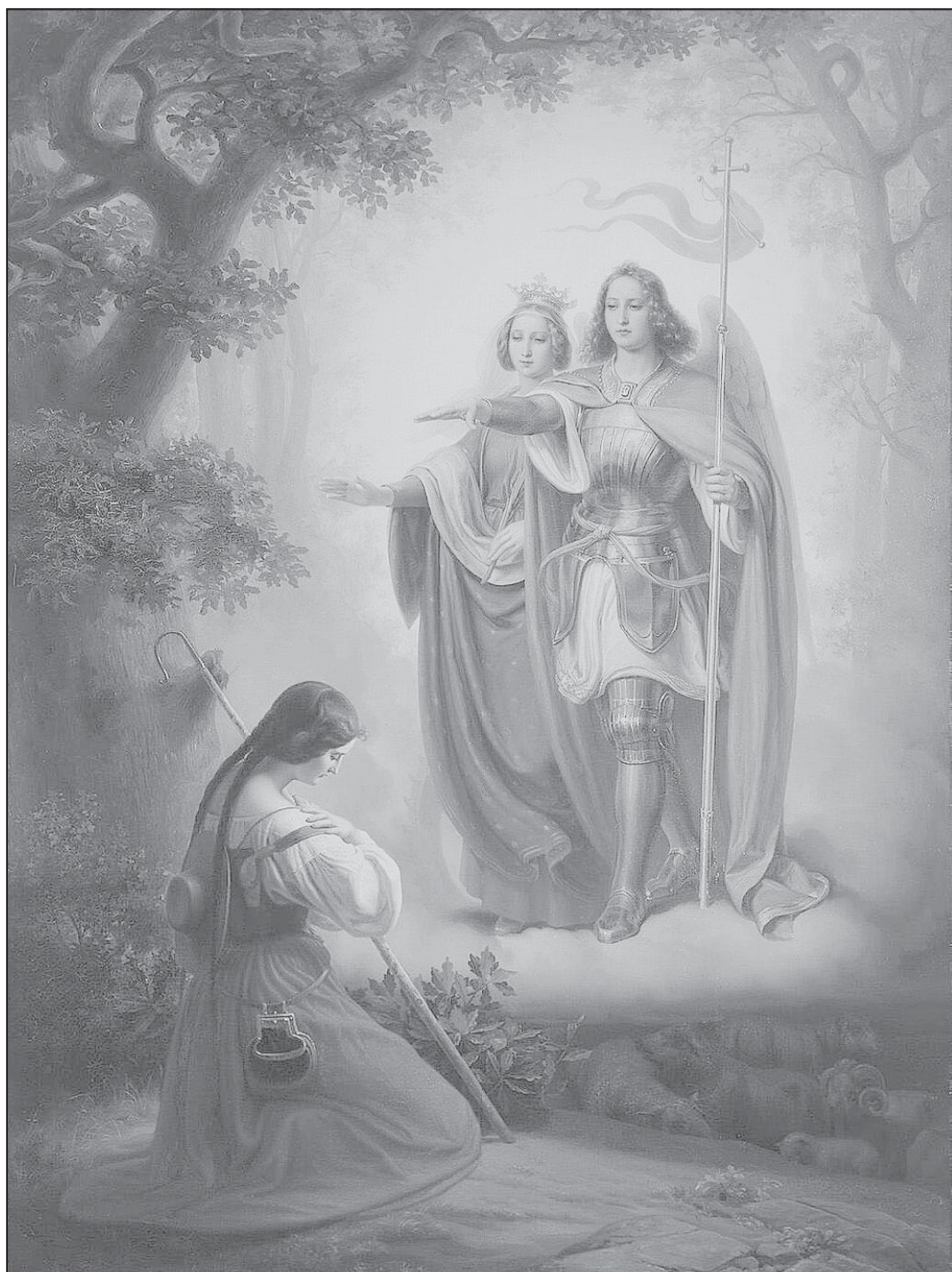
za český národ

- strana 11 -

Otec vlasti a rozmnožitel říše (4 - dokončení)

PhDr. Stanislav
Vejvar, Ph.D.

- strana 12 -

Hermann Anton Stilke (1803-1860): Zjevení archanděla Michaela a sv. Kateřiny Janě z Arku

Milosrdný Otec (Lk 15,11-32)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
11. května 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes se zamyslíme nad podobenstvím o milosrdném otci. Vypráví o otci a jeho dvou synech a dává nám poznat nekonečné Boží milosrdenství.

Začneme od konce, tedy u radosti, která plyne ze srdce otce, jenž říká: „Hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen!“ (v. 23-24) Těmito slovy pře-

rušil mladšího syna, když vyznával svoji vinu: „Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem...“ (v. 19) Tato slova jsou pro otcovské srdce nesnesitelná, a proto hned synovi vrací znaky jeho důstojnosti: nejlepší šaty, prsten a obuv. Ježíš nepopisuje uraženého a nevraživého otce, který by synovi říkal: „To mi zaplatíš.“ Nikoli, otec jej objímá. Očekával jej s láskou. Jedinou věcí, která otci leží na srdci, je naopak to, že jeho syn stojí před ním živ a zdrav,

což jej činí šťastným a radostným. Přijetí vracejícího se syna je popsáno dojemně: „Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil.“ (v. 20) Jaká něha! Viděl jej z dálky. Co to znamená? Znamená to, že otec jej neustále vyhlížel, pozoroval cestu, zda se syn vrací. Onen syn, který se toho tolik navváděl, byl otcem očekáván. Otcovská něha je překrásná! Milosrdenství otce je překypující, nepodmíněné a projevuje se dříve, než syn promluví.

Syn zajisté ví, že pochybil, a uznává to: „Zhřešil jsem... Vezmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.“ (vv. 18-19) Tato slova se však v otcově odpuštění rozpouštějí.

Pokračování na str. 8

Bez Boží milosti nejsme nic... Tato křesťanská pravda je vepsána do lidských srdcí nesmazatelným písmem a dějiny nás poučují o její neměnnosti. Na stránkách tohoto čísla Světla nás pak o tom přesvědčují životy sv. Jany z Arku (str. 4-5), římského císaře a českého krále Karla IV. (str. 12-13), či osobní svědectví Agnieszky (str. 10-11). Rovněž Boží slovo dnešní neděle a církevní kalendárium tohoto týdne nám poskytují dostatek příležitosti k hlubšímu zamyslení nad touto křesťanskou pravdou.

Každý, kdo má ve svém srdci aspoň trochu pokory a má víru v Trojjediného Boha, si dobře uvědomuje, že bez Boha nezmůže nic. Ale - je zde ještě druhá strana mince: S Bohem dokážeme mnoho, ba ještě více, než si dovedeme představit! A to je kardinální svědectví naší víry, že s důvěrou v Boží moc a jeho Prozřetelnost jdeme až za hranice omezených lidských představ, či dokonce až za hranice lidských sil. Nemůžeme si to „vymyslet sami“ - to bychom pak jistě spíše posloužili ďáblu (a dá se předpokládat, že náš „úkol“ nedopadne dobře) -, ale musí to vycházet z našeho srdce, ve kterém sídlí Bůh, s nímž jsme spojeni v modlitbě, lásce a odevzdanosti do jeho svatě vůle. Zde si můžeme znovu připomenout důležitost prosby k Duchu Svatému o dar rozlišování...

Editorial

Podíváme-li se na osud sv. Jany z Arku, pozorujeme, jak zuřivý odpor klade ďábel, aby překazil Boží záměr. Vrcholem tohoto boje je oběť života Panny z Orléansu. A přesto - Bůh zvítězil! Janinu duši ďábel nezískal, protože ona tak milovala Ježíše, že žádná mocnost tohoto světa ji nemohla odloučit od jeho milujícího Srdce (srov. Řím 8,38-39). Svatá Jana je nám tedy příkladem, jak si uhájit svoji katolickou víru až do okamžiku smrti. Ale je také vzorem pro dnešní křesťanské politiky a státníky, jak obstát před Bohem i uprostřed neobtěžnějších chvil „politického života“.

Osobní svědectví Agnieszky o věstectví nám pro změnu ukazuje situaci, kdy si ďábel již podmanil lidské srdce, a to způsobem velmi záluďným a lidsky přitažlivým. Plně se zde vyjevuje, že je opravdu otcem lži. Není dobré brát na lehkou váhu nebezpečí, kterým věstectví a jiné podobné magické praktiky jsou! (srov. *Katechismus katolické církve*, 2115-2117)

Jedním z ďáblových pokušení je neukojitelná touha po obrácení druhých lidí, jež však nevychází z pevného základu, kterým je naše vlastní neustálé obrácení a přimknutí se k Bohu. Jistě, touhou každého křesťana je nejen vlast-

ní spása, ale také obrácení a spása druhých lidí. Ale pamatujme: Nejdříve je třeba vést v bezpečí milosti Boží ke spáse svoji duši, pak duše ostatních. A to vskutku nejde bez Boží milosti, bez hlubokého vnitřního spojení s Trojjediným Bohem a bez pomoci Panny Marie (jak jsme si ukázali v minulých číslech Světla). O nutnosti vlastního obrácení hovořil i polský kněz-básník P. Jan Twardowski, od jehož smrti uplynulo letos v lednu 10 let. (str. 6-8) V češtině vyšlo několik jeho sbírek a v týdnu, kdy 1. června je Mezinárodní den dětí, si někdo třeba vyhradí také chvíli na to, aby se zamyslel nad jeho životním poselstvím. Psal totiž často pro děti a svět viděl dětskýma očima. A jak víme, také od dětí se můžeme mnohému učit - nakonec, všichni jsme děti Boží, dobří i zlí -, třeba i tomu, jak si všimnout dobra na světě: ne proto, abychom existující zlo překryli tím, co je dobré, ale proto, že jako křesťané jsme lidmi naděje zmrtyvýchvstalého Ježíše a vyvolenými dětmi nejvyššího dobrého Boha, a tudíž je na nás, abychom odkrývali ostatním dobré dílo Nejsvětější Trojice, kterou jsme oslavovali minulou neděli.

Pracujme tedy každý ve svém duchovním životě pokorně a tak, aby milost Boží nebyla v nás promarněna. (srov. 1 Kor 15,10) Panna Maria nechť je nám v tom první Pomocnici!

Daniel Dehner

Ježíš skončil své velké kázání a blížil se k městu Kafarnaum. Je to jeho oblíbené město, kde má u Šimona Petra svůj domov. Toto město bude zvláštním způsobem spojeno s velkým darem, který nám Ježíš zanechal v Eucharistii. Vypros si dnes nejdříve milost, abys byl pozornějším posluchačem Ježíšova slova a vděčnějším svědkem jeho zázraků, než židé tohoto města, kterému Pán pro jeho nevděčnost předpoví více než smutnou budoucnost⁽¹⁾, protože nedocenilo a nevyužilo tolik mimořádných milostí a darů, kterých se mu dostalo.

V tomto městě žije člověk, jehož jednání a postoje se vymykají navykým lidským soudům. Jak je to možné, že neobřezaný pohan, který je navíc představitelem nenáviděných římských okupantů, se těší přízni u místních obyvatel? Tento cizinec je přesvědčivým příkladem, čeho je schopen člověk, který sice nepoznal pravého Boha, ale naslouchá v nezkaženém srdci hlasu, kterým v něm Bůh promlouvá a skrze vrozený zákon svědomí.

Co je u tohoto vojáka především udivující? Je to úcta, jakou chová k druhým lidem. Můžeš to poznat z toho, že se k obyvatelům toho města vůbec nechová jako k příslušníkům porobeného národa. Nikdo by mu nevyčítal, kdyby dokonce využil svého postavení také ke svému prospěchu. Tento důstojník využívá svého postavení zcela opačným způsobem: dá podrobeným obyvatelům zbudovat synagogu.

A je tu ještě další příklad, jakou úctu chová tento setník ke každému z lidí. V jeho národě je obyčejem pohlížet na otroky jako na pouhou věc, se kterou může pán nakládat podle své libovůle. Tomuto Římanovi se roznemohl otrok, a on se o něho strachuje jako o své vlastní dítě. Je ochoten vynaložit cokoli, jen aby mu navrátil zdraví.

Proto jej povzbudilo, když uslyšel, že se mocný Divotvůrce vrací do svého města. Ale tento pohan si není jist, zda si zaslouží pozornost židovského proroka. Netroufá si jej ani osobně oslovit. Obrací se proto na židovské starší se žádostí, aby mu u Ježíše vyprosili uzdravení pro umírajícího otroka.

Až se budou přimlouvati jeho učedníci za kananejskou ženu, odpoví Ježíš: *Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izra-*

Nedostizný příklad

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Tak velkou víru jsem nenalezl ani v Izraeli!

elského... Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům...⁽²⁾ Židovským prosebníkům je Pán připraven okamžitě vyhovět. Má hlas starších z Kafarnaa větší váhu? Zde nerozhodují ti, kdo prosí, ale ten, za koho prosí. Úcta, kterou chová k lidem, je odrazem jeho úcty, kterou chová k neznámému Bohu. Ta úcta je u tohoto pohana zdrojem ctností, které by měly být ozdobou každého křesťana: upřímné pokory a neochvějně důvěry. Máš se o tom záhy sám přesvědčit, abys měl nový důvod prosit o tyto ctnosti.

Židé potěšeni, že mohou svému příteli a dobrodinci oznámit radostnou zprávu, spěchají do setníkovy domu, aby mu sdělili, že Ježíš přijde a uzdraví jeho sluhu. Nedej si ujít příležitost poznat a potěšit setníka i jeho umírajícího služebníka. Není snad i tvým posláním být poslem radostné zvěsti? Proto pospěš a rozhláš mezi pohany, jak dobrý je Pán.

Překvapuje tě, že jste setníka zprávou o Ježíšově příchodu spíše polekali než potěšili? Posílá vás rychle zpět s udivujícím vzkazem: „Pane, neobtěžuj se, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. To je důvod, proč jsem se neodvážil přijít za tebou sám.“ To, co Ježíš řekne kananejské ženě, o tom je tento pohan sám přesvědčen. Jeho pokorná úcta je tak upřímná, že se takřka bojí, aby svou blízkostí nezneuctil dobrotivého Pána. Znamená to, že se zřiká uzdravení svého služebníka? Nikoliv, on důvěruje v moc Pána, která překonává prostor i čas. A tak se v srdci pohana rodí obdivuhodná slova, která se právem stala trvalou součástí naší liturgie.

Vyslovuješ tato slova často, možná denně; říkáš je vůbec někdy s takovou opravdovostí a upřímností, s jakou je poprvé vyslovil kafarnaumský setník? Co ty vzkážeš svému Pánu, má duše?

„Pane, jak lépe mám vyjádřit své přesvědčení, že nejsem hodna, abys ke mně vstoupil? Kdyby to záleželo jen na mně, nikdy bych si nemohla dovolit přijmout tě pod svou střechu, tím méně si mohu

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 8,41–43

Šalomoun se modlil v chrámě: „Vyslyš, Hospodine, i cizince, který není z tvého izraelského lidu, jestliže přijde z daleké země kvůli tvému jménu – neboť uslyší o tvém velikém jménu, o tvé mocné ruce a o tvém napřaženém rameni – jestliže přijde prosit do tohoto domu, vyslyš ho v nebi, v místě, kde přebýváš. Učiň všechno, o co tě bude cizinec prosit, aby všechny národy země poznaly tvoje jméno, aby se tě bály jako tvůj izraelský lid a aby poznaly, že byl tento dům, který jsem vystavěl, pojmenován tvým jménem.“

2. čtení – Gal 1,1–2.6–10

Pavel, apoštol ustanovený ne od lidí, ani prostřednictvím nějakého člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých, a všichni bratři, kteří jsou se mnou, galatským církevním obcím. Divím se, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangeliu. Ale to naprosto není nějaké jiné evangelium! To vás jen jistí lidé matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo. Ale i kdybychom vám my sami nebo anděl z nebe hlásali evangelium odchylné od toho, které jsme vám hlásali, buď proklet! Co jsem řekl, opakují ještě jednou: Hlásali vám kdo evangelium odchylné od toho, které jste přijali, buď proklet! Snažím se teď, abych si získal přízeň u lidí? Anebo u Boha? Což se ucházím o to, abych byl pěkný u lidí? Kdybych ještě i teď chtěl být pěkný u lidí, nebyl bych Kristovým služebníkem.

Evangelium – Lk 7,1–10

Když Ježíš domluvil ke svým posluchačům, přišel do Kafarna. Jeden setník tam měl služebníka, na němž mu velmi záleželo; ten však byl nemocný a umíral.

Dokončení na str. 5

dovolit vzít tě do svých rukou. Jediné, co mohu udělat, je vyhovět tvému neuvěřitelnému přání, otevřít ústa a s pokornou úctou čekat, až ke mně sám vstoupíš, protože sám chceš.“

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 10,15; ⁽²⁾ Mt 15,24.26

Svatá Jana z Arku

Kdo tvrdí, že Bůh nikdy nezasahuje do historie, poučí se životem svaté Jany z Arku o něčem jiném. Historické události v životě Johanky jsou doloženy zprávami četných očitých svědků a jsou nezpochybnitelné. Díky dochovaným záznamům z procesu vedoucího k jejímu odsouzení a z rehabilitace jsme dnes schopni rekonstruovat její hrdinské činy a uctít její upřímnost vůči mocným.

Jeanne (jak zní jméno ve francouzštině) se narodila roku 1412 jako dcera Jacquese d'Arc a Isabelly Romée v prosté selské rodině, která bydlela v Domrémy v Lotrinsku. Jana prožila klidné dětství v kruhu svých čtyř sourozenců. Když byla větší, uchýlovala se do blízké poustevny, aby se modlila ke svaté Panně. Její srdeční záležitostí bylo také uctívání jména Ježíšova.

V království zuřila od roku 1337 stoletá válka. Angličtí levobočci, kteří po ženské linii pocházeli od Filipa Sličného, si dělali nárok na francouzskou korunu a chtěli ji pro sebe získat zbraněmi.

Jana měla 13 let, když v zahradě uslyšela hlas, který se jí dal poznat jako hlas sv. Michaela. Nebeský posel jí ohlásil návštěvy sv. Kateřiny a sv. Markéty, které by jí pomohly „ovládat se“. Jana potom složila slib čistoty a od té doby se nazývala „pannou“. „Slibem panenství zasvětila Johanka výlučným způsobem celou svoji osobu jediné Ježíšově Lásce...“ (Benedikt XVI., *generální audience*, 26. 1. 2011)

Anděl vyřídil Janě Boží žádost, aby pospíšila na pomoc dauphinovi Karlovi, ještě nekorunovanému králi, aby zmírnila nouzi Francie. Nevěděla vůbec, jak se zachází se zbraněmi, a plakala při představě, že bude muset opustit svoji rodinu. Anděl ji uklidnil: „Běž, dcero Boží! Král nebes bude stát po tvém boku. On obstará, co tobě chybí.“

V květnu 1428 využila Jana pobytu u svého příbuzného Duranda Laxarta, kterému se svěřila, a nechala se jím doprovodit ke královskému hradnímu fojství Vaucouleurs. Tam prosila hejtmana Roberta de Baudricourta, aby ji ohlásil u dauphina, aby teprve po půstu, to je po

3. březnu 1429, se pustil do boje, pak dostane pomoc. Ale byla hrubě odmítnuta.

V říjnu začali Angličané s obléháním Orleánsu, strategicky důležitého města, které chránilo oblast, jež zůstala dauphinovi věrná. Jana věděla, že bude muset cestovat do Orléansu, aby město osvobodila. Brzy po svých 17. narozeninách opustila Domrémy a opět vyhledala Baudricourta. Dostalo se jí ale znovu odmítnutí. Jeden podkoní, Jean de Metz, přece k ní byl pozorný a dal si vysvětlit její úmysly. „Musím bezpodmínečně před půstem k dauphinovi,“ odpověděla, „i kdybych si měla nohy sedřít až po kolena..., i když bych raději zůstala u své matky..., ale musím to vykonat, protože to chce můj Pán.“ Potom se podkoní nabídl, že ji doprovodí k dauphinu Karlovi. Hejtman dovolil Janě převlečené za muže doprovod šestí mužů.

Cesta z Vaucouleurs do Chinonu vedla téměř 600 km nepřátelským územím. Jana udělala dojem na muže svojí neúnavností a prostou čistotou. Skupina přijela do Chinonu 23. února 1429. V přijímacím sále zamířila Jana přímo k dauphinovi a řekla: „Šlechtný dauphine, jmenuji se Jana, panna, a Král nebe vám vzkazuje skrze mne, že budete v městě Remeši posvěcen a korunován za jeho místodržitele, za krále Francie.“

Hermann Anton Stilke (1803–1860):
Smrt Jany z Arku na hranici

Panna zůstala tři týdny v Chinonu. V této době ji Karel seznámil s vévodou Jeanem d'Alençonem. Ten později dověděl, že Jana jednou po mši požádala dauphina, aby své království svěřil Králi nebes. To bylo podmínkou, aby on sám zase dosáhl svých práv. Dále diktovala dopis Angličanům a vyzývala je ve jménu Ježíšově k uzavření míru. Nikdy nedostala odpověď.

Dauphin nechal pannu zkoumat kolegiem teologů. Požadovali po ní znamení jejího poslání. Odpověděla, aby ji odvedli do Orléansu, pak už uvidí znamení, kvůli čemu byla poslána. Celkem předpověděla čtyři události: prolomení obležení, korunovaci v Remeši, osvobození Paříže a vévody z Orléansu z anglického zajetí.

Soudci došli k závěru, že Jana je dobrá křesťanka. Je možné jí věřit. Dauphin jí umožnil, aby se pod velením vévody z Alençonu vydala do Orléansu. V Tours si nechala Jana zhotovit standartu vyzdobenou liliemi a na ní „našeho Pána, který drží svět, ikonu své politické mise. Osvobození jejího lidu je dílem lidské spravedlnosti, kterou Johanka koná v lásce a z lásky k Ježíši. Její svatost je krásným příkladem pro laiky zapojené v politickém životě, zejména uprostřed nejobtížnějších chvil.“ (Benedikt XVI., *generální audience*, 26. 1. 2011)

Dne 25. dubna dorazila Jana do Blois k vojsku. Jako o první se postarala o to, aby odtud byly vyhnány ženy zhýralého života. Pak přemluvila muže, aby šli ke zpovědi. Netrpěla žádně rouhavě řeči proti Bohu. Svojí dobrotou, odvahou a také čistotou svého života plnila Jana u vojáků opravdovou evangelizační misi.

Dne 28. dubna přišla na dohled města Orléans, položeného na pravém břehu Loiry. Když se jí představil vrchní velitel pevnosti, pozdravila ho: „Přináším vám pomoc Krále nebes, kterému se zželelo města Orléansu.“ Panna byla pozdravována v městě jako osvoboditelka. V následujících dnech podnikla celou řadu výpadů proti Angličanům – všechny byly plně účinné. Dne 8. května odtáhla anglická vojska pryč.

Navzdory řadě slavných bitev dauphin stále odkládal cestu do Remeše. Dne 29. června se konečně Karel vydal na 200 km dlouhou jízdu přes nepřátele.

► ské území. Jedno město za druhým se vzdávalo bez odporu. Dne 16. července se stáhla anglická okupační vojska z Remeše, a tak se mohla příští den uskutečnit korunovace. Remešský arcibiskup pomazal dauphina v nádherné katedrále, posadil mu korunu na hlavu a posvětil ho na krále.

Jana se teď rozhodla táhnout na hlavní město. Dne 8. září došlo k útoku na Paříž: Jana byla zraněna na noze a mohla útočící vojsko povzbuzovat jenom slovy. Příštího rána stáhl král své vojevůdce zpátky. Královská vojska se dala na ústup... Královská rada také přemlouvala krále, aby oddělil od sebe vévodu z Alençonu a Janu: představují prý příliš bojovné sprežení a ztěžují tak uzavření míru diplomatickou cestou.

Dne 22. dubna 1430 přijala Jana poselství svých „hlasů“, které jí zvěstovaly, že bude do dvou měsíců zajata; nemá si dělat žádné starosti a „všechno bez reptání přijmout“, protože Bůh bude stát s ní. Tak pospíchala nejdříve na pomoc Burgundány obsazenému městu Compiègne a pochodovala tam se 400 ozbrojenci. Dne 23. května se obrátila po mši na shromážděný zástup: „Moji milí přátelé, zradili mě a zaprodali, brzy budu usmrcena. Modlete se za mne, protože brzy nebudu moci sloužit ani králi, ani Francii.“

Ještě téhož dne se odvážila výpadu, který se nezdařil. Při ústupu byla před už zavřenými branami města zajata. Byla vláčena z jednoho vězení do druhého a pokoušela se utéci, ale neúspěšně. Dne 19. listopadu byla nakonec vydána Angličanům, kteří ji přivezli do Rouenu.

Biskup z Beauvais Pierre Cauchon plánoval předvést Janu v procesu hereze a čarodějnictví. Když o Vánocích prosila o svátosti, byly jí odepřeny. I když podle církevního práva měla být umístěna ve vězení hlídaném ženami, drželi ji v zajetí ve věži, kde byla mučena pěti anglickými vojáky a na noc uvazována na řetěz. Dne 21. února 1431 musela právě 19letá Jana předstoupit poprvé před Cauchona a čtyřicetičlenné kolegium přísedících.

Až do 3. března se konalo šest veřejných sezení, při nichž byla Jana podrobena nejméně tři hodiny trvajícím intenzivnímu výslechu. Prosila o obhájce, o možnost být přítomna na mši. Cauchon všechno odmítl, pokračoval tvrdě se svými

otázkami. Jana prohlásila, že slíbila nic o králi nevypovídat: „Vy jistě nechcete, abych se stala křivopřísežnicí... Vy tvrdíte, že jste mým soudcem. Pomyslete ve vši vážnosti, co děláte. Vždyť opravdu jsem poslaná Bohem. Upadáte do velké nebezpečí.“ Soud potřeboval pět dnů, aby Janiny odpovědi vyhodnotil a připravil další výslechy, který se měl konat s vyloučením veřejnosti.

Ty otázky se týkaly Janina způsobu života, těch „hlasů“, které slyšela, její poslušnosti k církvi, znamení, které dala králi, jakož i jejích mužských šatů. Ve své nouzi se obrátila na Pána: „Dobrý Bože, pro tvé svaté utrpení Tě prosím, jestli mě miluješ, zjev mi, co mám odpovědět těmto mužům církve.“

Její odpovědi vypadaly potom skutečně moudře: „Proč Bůh zvolil tebe a ne jiné, aby osvobodil Orléans?“ – „Bohu se zalíbilo provést toto dílo skrze pokornou, ubohou dívku.“ – „Jakou odměnu si vyprošuješ od svých hlasů?“ – „Jednu jedinou: spásu svojí duše.“ – „Považuješ za nutné se zpovídat, když věříš hlasům, které tvrdí, že jsi zachráněna?“ – „Nejsem si vědoma žádného smrtelného hříchu... Přesto bych se ráda zpovídala, protože si myslím, že člověk nemůže nikdy dostatečně očistit svoje svědomí.“ – „Jsi ve stavu milosti?“ – „Jestliže nejsem, ať mi Bůh k tomu dopomůže, jestliže jsem, ať mne Bůh v něm zachová! Byla bych nejnešťastnější ženou na světě, kdybych se cítila být ve stavu smrtelného hříchu.“ – „Založila jsi svoji naději na vítězství na sobě nebo na svojí standardě?“ – „Ani na sobě, ani na standar-

tě. Moje celá důvěra spočívá na našem Pánu Ježíši Kristu.“

Po zinscenovaném procesu byla odsouzena k smrti upálením na hranici. Poprava se uskutečnila 30. května 1431. Jana přijala svátosti a prosila o to, aby jí během smrtelného zápasu drželi kříž před očima. Tak zemřela, oči upřené na ukřižovaného Ježíše, a volala vícekrát hlasitě jeho svaté jméno. Kati hodili srdce svěťice, které se později našlo neporušené v popelu, do řeky Seiny.

Po Janině smrti se splnily její předpovědi: Vévoda z Orléansu se vrátil zpátky do Francie. Paříž byla roku 1436 osvobozena a Stoletá válka skončila v roce 1453 dobytím Bordeaux. Janina nevina a věrnost církvi byly prokázány v dlouhém rehabilitačním procesu. Panna z Orléansu byla v roce 1909 blahorečena svatým Piem X. a 16. května 1920 svatořečena Benediktem XV. Dne 2. března 1922 byla (po Naší milé Paní) povýšena na druhou patronku-ochránkyni Francie.

„Draží bratři a sestry, jméno Ježíš, vzývané naší svěťicí až do posledních okamžiků jejího pozemského života, bylo jakýmsi nepřetržitým dechem její duše. (...) Ježíš je v jejím životě vždycky na prvním místě. (...) Milovat Jej znamená vždycky poslouchat jeho vůli.“ (Benedikt XVI., *generální audience*, 26. 1. 2011)

Kéž by naše svatá patronka a ochránkyně v nás probudila tuto vřelou lásku k Ježíši, neboť jenom ona může obnovit naši společnost!

Z VISION 2000 - 4/2015
přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší s prosbou, aby přišel a služebníka mu uzdravil. Starší přišli k Ježíšovi a horlivě se přimlouvali: „Je toho hoden, abys mu vyhověl, protože má náš národ rád a vystavěl nám synagogu.“ Ježíš šel s nimi. Když už nebyl daleko od toho domu, poslal k němu setník přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se! Neboť si nezasloužím, abys vešel do mého domu; proto jsem si ani netroufal přijít k tobě

osobně. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven. Vždyť i já jsem člověk podřízený, ale mám pod sebou vojáky; řeknu jednomu ‚jdi‘, a jde, a jinému ‚přijď‘, a přijde, a svému služebníkovu ‚udělej to‘, a udělá to.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se mu; obrátil se k zástupu, který ho následoval, a prohlásil: „Říkám vám: Ani v izraelském národě jsem nenašel takovou víru!“ Když se pak poslově vrátili do domu, shledali, že ten služebník je zdrav.

Básník pro děti malé i velké

Každá smrt je tajemství, vůči kterému je veškerá věda bezradná... Možná rozrušení, která vyvolala, jsou tím bližší, čím víc v ní objevujeme pozůstatky našeho dětského světa, ve kterém bylo všechno lehčí, jednodušší a věrohodnější.

Kněz Jan Twardowski, který zemřel 18. ledna 2006, trochu připomínal „dětského“ člověka, pro kterého byl celý svět zázračnou plochou uchvácení, velkým přínosem pro život v dobrotě a lásce. Možná, že právě proto se rozhodl stát se knězem. Od smrti kněze-básníka letos uplynulo deset let...

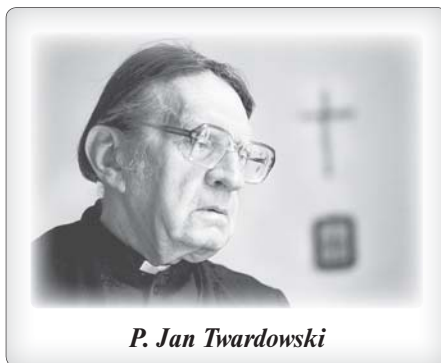
To dětské se vinulo celým jeho životem, a možná právě proto psal nejraději pro děti. Věděl, že ony si dokážou všimnout toho, co je v životě nejprostší. Učí, jak pozorovat dobro ve světě, jsou plné důvěry. Obrací pozornost na detail, pokládají všetečné otázky, nutí logicky myslet. Proto je dětský pohled na svět tak fascinující.

Dítě ale – to je čtenář neobyčejně náročný. Není lehké psát pro děti. P. Twardowski o tom dobře věděl. Proto se k nim také ve svých verších a vyprávěních obrací s neopakovatelnou prostotou, ale zároveň s hloubkou. Dokáže s nimi navázat kontakt. Obrazným jazykem hovoří o neobyčejném světě: o tajemství stromů a květů, o svátcích, prázdninách nebo o písemce z náboženství.

Působí na představivost, když vypráví o mamince, která ho učila dělat znamení kříže, nebo o svatém Mikuláši, který je velice trpělivý, protože celý rok čeká na jeden den, kdy se ukáže lidem.

Jak sám mnohokrát zdůrazňoval, za mnoho vděčil dětem. Těm, které učil náboženství ve své první farnosti ve Žbi-

kowě, stejně jako i těm, ke kterým později ve varšavském kostele sester Navštívení Panny Marie pronášel homilie, se kterými se setkával, povídal si s nimi, dovoval jim kreslit zvířátka na bílá kachlová

P. Jan Twardowski

kamna ve svém pokoji. Proto všechno, co pro ně neustále píše, vyrůstá z osobních pocitů, z autentických prožitků.

Jeho poezii mohou zcela jistě číst i dospělí. Když totiž získávají naději, upřímnost a důvěru v lidi i ve svět, obrozují se přece v prameni dětství. Je velmi pěkné zachovat si dětskou důvěru po celý život – říkával často autor „Sešitů v kleci“ (Zeszyty w kratkę).

V rozhovoru publikovaném Milenou Kindziukovou pod názvem „Zgoda na świat“ (Souhlas pro svět) vypověděl: „Fascinuje mě dětský způsob pohledu. Dítě je plné důvěry ke světu. Má totiž jasné vědomí, že existuje někdo větší a mocnější než on. Je velmi pěkné zachovat si dětskou důvěru po celý život. (...) Děti zaměřují pozornost na detaily, učí se myslet logicky, kladou zajímavé otázky. (...) Dítě je schopné si povšimnout toho, co je nejprostší. Učí, jak si všimnout dobra na světě.“

A dál uvažoval o tom, že „jenom dětem je dovoleno klást zásadní otázky. Později ta výsada zůstane jedině filosofům, přičemž je třeba si všimnout, že toho využívá jen málo z nich. (...) Proto se den co den filosofií zabývají malé děti a nevelký počet dospělých, kteří si zachovali dětskou duši.“

To, o čem k nim týden co týden promlouval na nedělní mši u sester Navštívení Panny Marie, byly nejvýznamnější záležitosti formulované nejprostším způsobem.

Knížky, které psal pro děti, jsou také vhodným čtivem pro dospělé, kteří podle kněze mají „znovu nabýt zraku v dětství jako v prameni“ a pamatovat na to, aby „nezkalili tu pramenitou vodu“.

Až do omrzení opakoval, že cokoliv nás potká, prochází mimo nás, že bude, jak má být... V našem životě nejsou náhody, náhodná setkání. Lidé k nám přicházejí, na něco se ptají, něco potřebují. Každého z nich přivádí Bůh. Není třeba neustále hledat odpověď. Člověk to ani nepotřebuje. Nemá smysl nahlížet do tajemství. Bůh je přece veliký umělec. Bůh nedopovězených vět. Umělec nemůže vypovědět všechno až do konce. Bohu se nekladou ▶

RŮZNÉ SAMOTY

Přišel jsem Ti poděkovat
za různé samoty
za tu kdy nikoho nemám
nebo když pláčeme spolu
a takovou že jakoby dobře
ale úplně jinak
za tu další o níž nevím
a takovou že tíše vím ale nepovím nikomu
za tu kdy se miluje a kdy se věří
že se štěstí porouchalo protože pro mě není tu

Samotou je zpráva
dopis prázdné nádraží a mlčení
peníz geniálně chorý
minuty jak těžké kamení
čas vždycky ryzí protože nutí jít dál a rychleji
mohou jí být i vlasy
jichž se ruce dotýkaly
jsou různé samoty
na zemi v pekle v nebi
tak různé že je i jedna
ta která vede k Tobě

(Jan Twardowski: *Modré brýle*. Přeložil František Xaver Halaš. Votobia, Olomouc 2001)

UVÍTÁNÍ

Matka Boží se diví Josef taky neví
Tereška učí francouzštinu v nebi:
Abys dobře řekl „u“ – každému ukazuje –
hodně našpul ústa jako když se hubičkuje.
Florián zlenivěl – vždyť Pán Bůh vyhlásil:
Když láska hoří aby nikdo nefoukal a ani nehasil.

Anděl přestal poletovat je náhle plný vzrušení
chce naučit nás moudrost minutou sedění
Tomáš zjistil že s pravdou je to tak nebo naopak
jako se skrivanem: ten chodí – a s vrabcem: ten hopká
Všichni kroutí hlavou
Vešel páter Kolbe – a všechno hned doráží
Jak lze vejít do ráje s takhle smutnou vizáží?!

(Jan Twardowski: *Modré brýle*. Přeložil František Xaver Halaš. Votobia, Olomouc 2001)

otázky: Proč? Teprve život věčný bude spočívat v odhalování tajemství. To, co prochází mimo nás, to je vlastně Boží vůle. („Zgoda na świat“, Milena Kindziuková)

Vždycky se chtěl světu jenom podívat. Někdy se zamyslet. Tvrdil, že „člověk je rozený dezertér, který se pořád Pánu Bohu ztrácí“. Miloval Boha, byl kněz, ale přesto se domníval, že nelze nikoho obracet násilnou cestou. Jeho poezie mluví o Bohu, ale není jen pro věřící, je pro každého.

Jeho tvrzení, že ideální lidé neexistují, vzbudilo kdysi údiv, ale pěkné a dojemné bylo to, že ospravedlňoval hříšného člověka, který se stále snažil vracet k Bohu. „Aby bylo možné někoho obracet, k tomu je nutné obrátit nejdřív sám sebe. Stále nás totiž něco od Boha vzdaluje, nejenom hřích. Také každodenní činnosti, nálady, problémy, stále se musíme starat, aby nás to všechno nepohltilo.“

P. Jan Twardowski se snažil vidět Boha v každém člověku. Domníval se, že rozdělování lidí na věřící a nevěřící je

v podstatě umělá záležitost. Nikdo neví, jak je to doopravdy. Věřil v obrácení zlých lidí – a je to v jeho verších vidět, je vidět přesvědčení, že člověk je v pod-

statě dobrý. „Protože to je tak, že i ten poražený je v podstatě vítězem.“

O čem by otec Twardowski nepsal – a nevyhýbal se žádnému tématu, také těm ožehavým – došel vždy k lásce. K lásce, která se hledá, protože ona je, nebo ne-

ní. A odkazuje nám takové pravdy – nejprostší a nejčistější: „V lásce je pořád stejná radost i trápení – dokonce i sám Pán Bůh jinak nemiluje.“ („Rzeczpospolita“, „W miłości wciąż to samo“, Krzysztof Masłoń, 2. 6. 1996)

Co tedy pro něho bylo v životě nejdůležitější? Myslím, že láska. Tvrdil, že pozemská láska je stále ohrožená. Konečně proto ve stesku po lásce teskníme po Bohu. Hledáme lásku v lidech, abychom nakonec našli lásku v Bohu. Domníval se, že pouze Bůh má lásku, která neponižuje člověka, a pouze ve vztahu k Němu je možné mluvit o opravdové lásce.

Po lásce byla jeho druhou inspirací příroda. Byla pro něho svéráznou hrdinkou. Svět přírody je člověku velmi blízký. A také Bohu. „Když pobývám v lůně přírody a pozoruji stromy, květiny i ptáky, kteří mě obklopují, uvědomuji si, že »Bůh se ukryl, aby svět byl vidět«“ – napsal.

P. Jan Twardowski byl vždy okouzlován světem přírody: mravencem, vážkou, sluníčkem sedmitečným. A mluvil o něm s obzvláštní něhou. Stejně tak o lidech, jako o ptácích a lese – jako svatý František...

Často se stávalo, že když recenzenti rozebírali jeho verše, psali o dialektice, paradoxech, o Pascalovi, Herakleitovi, Hegelovi a jiných velkých filosofech. Twardowski z toho byl vyděšen. Nepsal verše pro potlesk. Psal proto, že si myslel, že má něco důležitého ke sdělení, k vypovězení, že je třeba to zachovat a zapsat. Ale bez celé té filosofie...

Nepsal jazykem současné poezie a současné literární kritiky. Měl rád básně, které nebyly vůbec módní. Stýskalo se mu po náladě, která učí pokoře, umožňuje smát se sám sobě, chrání před patosem, tak blízkým dřívější náboženské

Na jaře je vinný keř nepatrný, skromný, málo slibný, ale postaći naříznout jeho větvičky a začne téct šťáva hojně jako ze zřídla. Tolik je v něm ukryto života, věčného koloběhu.

V létě se vinný keř rozrůstá, objevují se velké, rozložitě listy. Ve vinici, ve stínu listů, se nejlépe odpočívá, zde se chráníš před únavou a úpalem.

Podzimní vinný keř rodí překrásné plody, které dávají sílu i radost. Když Židé doputovali do Zaslíbené země, přinesli jako kořist především odnož

vinného keře, tak obtěžkanou plody, že ji museli nést dva.

Církev připomíná vinný keř na jaře, zdánlivě nepatrný, málo slibující, ale kolik je v něm skryto bohatství života!

Církev připomíná vinný keř takový, jaký je v létě. Tak jako vinný keř chrání v létě před žárem, chrání církev před zoufalstvím osamění, strádání, smrti, hříchu.

Církev připomíná vinný keř na podzim. Stále vydává plody dobroty, posvěcení, svatosti.

(Jan Twardowski: *Neobyklý deník, výňatek*. Přeložila Milena Fucimanová. Cesta, Brno 2003)

►
poezii, dovoluje pohlédnout s úsměvem dokonce i na drama.

Svémi verši se dotkl lidí, kteří by normálně nikdy nesáhli po poezii. Díky tomu v něm viděli přítele, stávali se citlivými lidmi. Poezie formuje a probouzí, jeho verše hledí na svět vesele, chválí Pána Boha, mluví o lásce, o naději. Vyjadřují lidské city, které jsou blízké všem.

Poezie P. Twardowského hledá tajemství, takže se dotýká tématu Boha, lidského života a smrti. Práví, že v hledání podstatných věcí nám pomůže naše víra.

Po dlouhý čas nebyla pro P. Twardowského – jako autora – příznivá atmosféra, poněvadž náboženské verše neradi publikovali. Největší popularity dosáhla

sbírka „Nie przyszedłem Pana nawracać. Wiersze 1937–1985“ (Nepřišel jsem vás obracet. Verše z let 1937–1985) vydaná WAW nákladem 50 000 exemplářů. Později jeho verše vycházely v řadě vydavatelství a v různých výběrech. Byl poctěn, když mohl číst své básně v Národním divadle ve Varšavě hned po takových proslulých básnících jako Różewicz, Herbert nebo Miłosz.

Podle mínění kritiků spočívá fenomén poezie P. Twardowského v prostotě a v mistrovském vyjádření toho, co je mu dáno intuitivně poznat. Jan Twardowski byl básníkem úsměvu a téměř dětské naivnosti, čímž si získával čtenáře, a jak sám říkal – občas probouzel jejich svědo-

mi. Když se ho ptali na jeho tvůrčí práci, P. Twardowski odpovídal: „*Všechno, co se mi podaří, není moje zásluha. Když se dívám na život, mám dojem, že jsem užíval stále protekce Pána Boha.*“ Bohu důvěřoval až do konce a několik hodin před smrtí nadiktoval svou poslední báseň:

Ježíši, důvěřuji Ti

Místo smrti

rač s úsměvem Pane přijmout

u svých nohou

můj život

jako růženec.

*Z měsíčníku Gazeta Kulturalna -
2(234)/2016 přeložila -vv-*

Milosrdný Otec – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Objetí a polibek tatínka dá synovi na srozuměnou, že byl vždycky a navzdory všemu považován za syna. Toto Ježíšovo učení je důležité. Náš stav Božích dětí je plodem lásky Otcova srdce; nezávisí na našich zásluhách či skutcích, proto jej nikdo nemůže odejmout. Ani ďábel! Tuto důstojnost nám nikdo nemůže vzít.

Toto podobenství nám dodává odvalu, abychom nikdy nezoufali. Myslím na maminky a tatínky v úzkostech, když vidí, jak se jejich potomci vydávají po nebezpečných cestách. Myslím na faráře a katechety, kteří se někdy možná ptají, zda jejich práce má smysl. Myslím však také na toho, kdo je ve vězení a má dojem, že jeho život skončil; na ty, kdo přijali špatná rozhodnutí a nedovedou hledět do budoucna; na všechny, kdo hladovějí po milosrdenství a odpuštění a domnívají se, že si jej nezasluhují... V jakékoli životní situaci nesmím zapomenout, že nikdy nepřestávám být Božím dítětem, synem Otce, který mne miluje a čeká na můj návrat. I v té nejohavnější životní situaci mě Bůh očekává, Bůh mě chce obejmout, Bůh na mne čeká.

V podobenství vystupuje další syn, starší. Také on potřebuje objevit otcovo milosrdenství. Byl stále doma, ale značně se od otce odlišuje. Jeho slovům chybí něha: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil... Když ale přišel tenhle tvůj syn...“ (vv. 29–30) Slyšíme zde opovržení. Nepoužívá oslovení „otče“, ani

„bratr“, ale myslí jenom na sebe, pyšní se tím, že zůstával vždycky po otcově boku a sloužil mu. Přesto se však nikdy z této blízkosti neradoval. A nyní obviňuje otce, že od něho nikdy nedostal ani kůzle, aby se povesečil. Ubohý otec: Jeden syn ode-

šel a druhý mu nikdy nebyl doopravdy nablízku. Otcovo utrpení je utrpením Boha. Je to Ježíšovo utrpení, když se vzdalujeme buď proto, že odcházíme pryč, anebo proto, že jsme poblíž, ale nejsme blízcí.

Starší syn rovněž potřebuje milosrdenství. Spravedliví – ti, kteří se považují za spravedlivé – potřebují také milosrdenství. Tento syn znázorňuje nás, když si klademe otázku, zda má smysl se tolik namáhat, nedostaneme-li potom žádnou odměnu. Ježíš nám připomíná, že v Otcově domě se nezůstává kvůli odměně, ale proto, že máme spoluzodpovědnou důstojnost dětí. Nejde o to „handlovat“

s Bohem, nýbrž následovat Ježíše, který se bezmezně daroval na kříži.

„Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat“ (vv. 31–32) – praví otec staršímu synovi. Jeho logikou je milosrdenství! Mladší syn si myslel, že zasluhuje trest za svoje hříchy, starší syn čekal odměnu za svoji službu. Oba bratři spolu nemluví, žijí odlišné životy a řídí se logikou, která je Ježíšovi cizí: Prokazuješ-li dobro, budeš odměněn, pácháš-li zlo, budeš potrestán. Není to Ježíšova logika. Tuto logiku překonávají otcova slova: „Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ (v. 32) Otec zachránil ztraceného syna a nyní jej chce vrátit také jeho bratrovi! Bez toho mladšího přestává i ten starší být „bratrem“. Největší radost otce spočívá v tom, že se jeho děti považují za bratry.

Děti se mohou rozhodnout, zda se spojí v otcově radosti, anebo odmítnou. Muzejí se ptát na svoje touhy a přání, která v životě mají. Podobenství je ponecháno bez závěru. Nevíme, jak se rozhodl starší bratr. To je pobídka pro nás. Toto evangelium nás učí, že všichni potřebujeme vejít do Otcova domu a mít účast na jeho radosti, oslavovat milosrdenství a bratrství. Bratři a sestry, otevřeme svoje srdce, abychom byli „milosrdní jako Otec“!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Suma o darech svatého Josefa (27)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola II:

Dar vhodnosti tohoto manželství

Je třeba si všimnout dvojí vhodnosti v tomto nebeském manželství: první vhodnosti, proč se slušelo, aby se nejsvětější Panna vdala; druhé vhodnosti, proč podle vznešeného Božího úradku byla svěřena Josefovi a ne jinému muži mezi nesčetnými zástupy mužů, kteří byli pod nebem tehdy, byli předtím od stvoření světa a budou až do dne posledního soudu.

První vhodnost vysvětluje sv. Tomáš v třetí části své *Teologické sumy*, ot. 29, čl. 1, když říká: „Bylo vhodné, aby se Kristus narodil ze zasnoubené panny, jak pro něho samého, tak pro jeho Matku, tak i pro nás. Pro samotného Krista to bylo vhodné ze čtverého důvodu. A to nejprve proto, aby nebyl odmítnut nevěřícími jako nemanželsky zrozený. Proto praví sv. Ambrož ve svém komentáři k Lukášovu evangeliu: »Co by se mohlo vyčítat Židům, co Herodovi, kdyby se zdálo, že pronásledují zrozeného z cizoložství?« Za druhé, aby byl Kristův rodokmen vypsán obvyklým způsobem po muži. Proto praví sv. Ambrož ve svém komentáři k Lukášovu evangeliu: »Ten, který přišel na svět, měl být zapsán podle způsobu světa. Hledá se pak osoba muže, když někdo v senátě a v ostatních městských úřadech chce potvrdit důstojnost svého rodu. Poučuje nás také zvyk Písma svatého, které vždy vyhledává mužský původ.«⁽¹⁾ Za třetí kvůli ochraně narozeného dítěte, aby ďábel nechystal proti němu příliš prudce své nástrahy. A proto praví sv. Ignác, že Maria byla zasnoubena, »aby Kristovo narození bylo skryto ďáblu«. Za čtvrté, aby Kristus byl živen Josefem. Ten byl proto jako jeho živitel nazýván jeho otcem.

Bylo to také vhodné ze strany Panny. A to nejprve proto, že tím byla zabezpečena před trestem, »aby totiž jako cizoložná nebyla kamenována Židy«, jak praví sv. Jeroným.⁽²⁾ Za druhé, aby tím byla uchráněna před pohanou. Proto praví sv. Ambrož ve svém komentáři k Lukášovu evangeliu, že »byla zasnoubena, aby jí nebyla vpálena pohana porušení panenství, čehož známkou by se zdál být její ob-

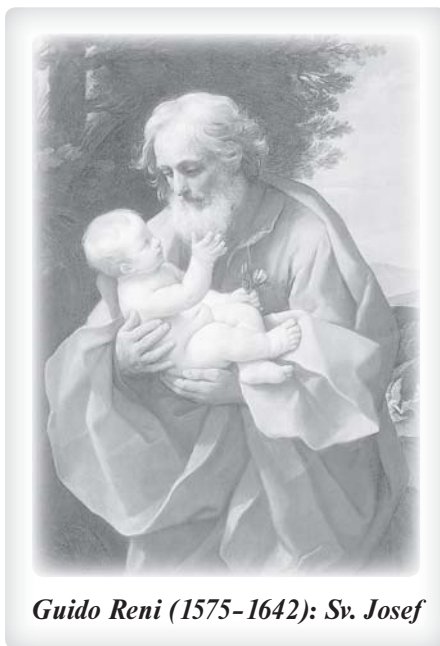
těžkaný život«. Za třetí, aby se jí dostávalo služby od Josefa, jak praví sv. Jeroným.⁽³⁾

Bylo to také vhodné z naší strany. A to nejprve proto, že Josefovým svědectvím bylo dotvrzeno, že se Kristus narodil z panny. Pročež sv. Ambrož ve svém komentáři k Lukášovu evangeliu praví: »Manžel se ukazuje jako hodnověrnější svědek čistoty, neboť, pokud by ne-

A tak nejblaženější Josef byl jako jediný mezi muži, svými současníky, Božím soudem vybrán, neboť spojoval šlechtictví s čistotou a vznešeností ctností...

Aby se svatý Josef spojil s takovou snoubenkou, bylo také vhodné pro nás, abychom nepohrdali lidmi pro jejich chudobu či nízkost jejich služby, neboť taková jsou mnohdy Bohu milejší a anděly převelice milována.

znal tajemství, měl by právo truchlit pro bezpráví a pomstít pohanění.«⁽⁴⁾ Za druhé proto, že samotná slova Panny, jimiž dotvrzuje své panenství, se stávají věrohodnějšími. Proto sv. Ambrož v komentáři k Lukášovu evangeliu praví: »Věrohodnost Mariiných slov se více potvrzuje a odstraňuje se důvod ke lži. Zdálo by se totiž, že ta, která je nevdaná a zároveň tě-

Guido Reni (1575-1642): Sv. Josef

hotná, by lži chtěla zastřít svou vinu, zatímco vdaná žena nemá důvod ke lži, protože porod ženy je odměnou manželství a milostí sňatku.« A tyto dva důvody přispívají k pevnosti naší víry. Za třetí, aby pannám byla vzata výmluva, když se ve své neopatrnosti nevarují hanby. Pročež praví sv. Ambrož: »Neslušelo se, aby pannám žijícím ve špatné pověsti byla dána zástěna výmluvy, že také Matka Páně se zdála být poznamenána pohanou.«⁽⁵⁾ Za čtvrté, protože se tím naznačuje obecná církev, jež, »ačkoliv je pannou, je přece zasnoubena jednomu muži, Kristu«, jak praví sv. Augustin ve své knize *O svatém panenství*.⁽⁶⁾ Můžeme ještě dodat pátý důvod, že když Matka Páně byla vdanou ženou a zároveň pannou, je v její osobě uctíváno jak panenství, tak i manželství, a to proti heretikům, kteří snižují jedno či druhé.« Tolik sv. Tomáš.

Druhá vhodnost se zakládá na šlechtictví rodiny, na čistotě svatého Josefa, na vznešenosti jeho ctností a na jeho důvěrném styku s anděly.

Josef pocházel z nejvyšší vznešené kmene Abrahámovy a Davidovy, jimž bylo přislíbeno, že se z nich zrodí Kristus. Mezi jejich potomky, kteří byli vznešenější než ostatní mužové světa – a to je patrné z toho, že Duch Svatý vydává o nich svědectví v Písmu svatém a předkládá nám jejich mravy jako příklad –, se pak nenašel nikdo, kdo by se podobal Josefovi. Nebylo by totiž vhodné, aby se daru tohoto manželství dostalo Abrahámovi, neboť měl mnoho žen. A tak Abrahám pouze viděl Kristův den, uviděl ho a zaradoval se.⁽⁷⁾ Josef však nejenom v duchu, nýbrž tělesnými očima viděl dny, roky a věky Kristovy a – jak věříme – zaradoval se více než Abrahám. A totéž můžeme říci o ostatních otcích až do Kristova příchodu. Oni totiž buď prolili lidskou krev, jako Mojžíš a David, nebo byli příliš bohatí, jako Izák, Jákob a izraelští králové, či nesložili slib panictví, a tak, srovnávání v čistotě, museli ustoupit Josefovi. Za času Spasitele zde byli Jan Křtitel a Jan Evangelista, avšak i když by jejich zásluhy byly stejné jako Josefovy, o čemž pochybujeme, to, že byli současní a pokrevní s Kristem, bránilo jejich manželství s Marií. A tak

nejblaženější Josef byl jako jediný mezi muži, svými současníky, Božím soudem vybrán, neboť spojoval šlechtictví s čistotou a vznešeností ctností. Tomu všemu pak napomáhal jeho důvěrný styk s anděly, který byl velmi vhodný vzhledem k jeho zasnoubení s nejsvětější Pannou.

Aby se svatý Josef spojil s takovou snoubenkou, bylo také vhodné pro nás, abychom nepohrdali lidmi pro jejich chudobu či nízkost jejich služby, neboť taková jsou mnohdy Bohu milejší a anděly převelice milováni.

Navíc, abychom poznávali, že jiná jsou vyvolení Boží a jiná lidská, vyvolil si Bůh pro velké záležitosti ty, které má svět za méněcenné, jak se praví v 1. listě Korinťanům 1,28, zatímco lidé by volili satrapy a optimáty.

Svatým příkladem božského Josefa jsme taktéž vzdělávání v tom, abychom se snažili líbit se Bohu svými vnitřními mravy, usilovali o to, abychom zářili před Bohem a anděly a nedbali na názor lidí.

Mimo to abychom chápali, jak je lile panictví posvěcená Bohem a anděly v mužském pohlaví.

Konečně, abychom se ze způsobu života svatého Josefa učili vystupovat k důvěrnému styku s anděly a naplňovali božská tajemství, nám smrtelníkům neproniknutelná. Myšlenky a úradky Boží totiž převyšují myšlenky lidí více, než nebe převyšuje zemi.⁽⁸⁾

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

- ⁽¹⁾ *Tamtéž*, lib. III, super III,23. In: *PL* 15, sl. 1672.
- ⁽²⁾ In *Matthaeum*, lib. I, super I,18. In: *PL* 26, sl. 24.
- ⁽³⁾ Srov. In *Matthaeum*, lib. I, super I,18. In: *PL* 26, sl. 24.
- ⁽⁴⁾ *Super Lucam*, lib. II, super I,27. In: *PL* 15, sl. 1633.
- ⁽⁵⁾ *Tamtéž*.
- ⁽⁶⁾ *De sancta virginitate*, cap. 12. In: *PL* 40, sl. 401.
- ⁽⁷⁾ Srov. Jan 8,56. [pozn. překl.]
- ⁽⁸⁾ Srov. Iz 56,9. [pozn. překl.]

Banalizované nebezpečí

Šla jsem na ten seminář jako na obyčejné školení, ale když trenér zhypnotizoval sál se třemi tisíci lidí, vyděsilo mě to...

Před osmi lety jsem potkala jednoho Francouze. Zdál se mi velmi dobrý, upřímný, úplně jiný než ti, které jsem potkala dříve. Uvěřila jsem všemu, co říkal.

Byla jsem jím tak okouzlena, že ačkoli jsem byla věřící, po půl roce známosti s ním jsem se odstěhovala k němu do Francie. Žel, nevěděla jsem, že on i jeho matka jsou zataženi do věšectví...

Poté, co jsem se přestěhovala, mě jeho matka při první vhodné příležitosti zavedla k věštci, aby zjistil, jestli se s jejím synem nechci spojit kvůli penězům. Po návštěvě se vrátila šťastná, poněvadž onen věstec rozptýlil její obavy. Můj přítel se na mne ostatně také díval prizmatem toho, co mu o mně kdysi bylo předpovězeno. Ještě než mě poznal, měl napsáno na lístku, že jeho žena bude z Východu, o hodně mladší a ve jménu bude mít písmena „s“ a „z“. A protože všechno odpovídalo (mezi námi je věkový rozdíl 11 let a jmenuji se Agnieszka), vyplynul mu z toho náš svazek.

Když jsem byla přijata za nového člena rodiny, brávali mě často k různým věštčům, a i když jsem tomu všemu nevěřila, přesto jsem se na tom podílela. Všimla jsem si, že ani můj partner ani jeho matka neměli přátele, nenavštěvovali rodinu a jejich jedinými známými byli věštcí. V hlavě se mi tehdy rozsvítilo výstražné světýlko, ale ignorovala jsem ho...

„Kariéra“ v televizi

V jednu chvíli mě získali pro to, abych jim pomáhala v realizaci programu o vyvolávání duchů. Natáčela ho známá francouzská televize a bylo do něho zapojeno mnoho věštců. Jezdili jsme po různých kostelích a hřbitovech a tam se prováděly tyto programy. Nyní se mi to zdá děsivé, ale tenkrát – i když jsem se vyvoláváním duchů nezabývala – mě přilákali slibem, že když jim teď pomohu, dostanu brzy místo pracovnice ve známé televizi. Všechny jejich sliby se ale ukázaly jako lež a manipulace.

Ten program trval dva roky. Tou dobou jsem začala mít problémy: obavy, depresiv-

ní stavy. Nikdy předtím jsem neměla problémy s psychickým zdravím, ale tehdy – možná to bude znít divně – jsem cítila něčí přítomnost za čelem. Když jsme se vrátili po vyvolávání duchů, někdy jsem náhle začínala plakat a dlouho se nemohla uklidnit. Dokonce došlo k tomu, že když jsem dostala nějaký amulet, pověděl mi jakýsi hlas, abych si přeřezala žíly... V té době jsem neměla ponětí o tom, proč se to děje; nevěděla jsem, že to byl vliv těch seancí – byla jsem slepá. Vůbec jsem nepostřehla, kdy vlastně jsem se vzdálila od církve. Vůbec jsem nechodila do kostela, i na Vánoce a Velikonoce jsem zůstávala doma.

Seance pro zasvěcené

Jednou nás jeden z věštců přemluvil k tomu, abychom jeli do Říma na motivační trénink. Na semináři jsme se měli dozvědět, jak se stát miliardářem. Vedl to americký trenér. Měl kolem padesátky, byl velmi energický, stále v černém oblečení. Šla jsem na ten seminář jako na obyčejné školení, ale když trenér zhypnotizoval sál se třemi tisíci účastníky, tehdy mě to vyděsilo. Neprováděla jsem totiž kroky, ke kterým trenér vybízel, byla jsem zcela při vědomí. Rozhlédla jsem se kolem: Poblíž mne začala těhotná žena výt a další lidé padali, křičeli a plakali... Byly to démonické scény. Trenér uvedl, že používá Dickensovu hypnózu. Třetího dne sál znovu zhypnotizoval a lidé byli schopni chodit po žhavém uhlí. Na závěr účastníci dostali certifikát, že jsou schopni překonávat svoje obavy a slabosti, poněvadž přešli oheň. Ten seminář byl velmi drahý: bylo za něj třeba zaplatit 1000 euro za osobu; soukromý seminář s tím trenérem stojí 30 000 euro.

Každodenní věštby

Ve Francii je věštění populárnější více než jinde. Věstkyně a věštcí platí daně a jejich studia tam jsou normálně zaregistrovaná. Francouz jde k takovému věštci tak jako k lékaři...

Všechna životní rozhodnutí člověka, se kterým jsem bydlela, závisela na tom,

Modlitební tažení za český národ

► co řekne věstec – od našich zasnub až po obchodní podnikání. V práci se přestal řídit svými znalostmi z oboru bankovníctví a všechny pohyby ve finančním sektoru odvozoval od rozhodnutí věstce. Podle jeho rad vydával obrovské sumy peněz, jenže nakonec došlo k tomu, že přišel o všechno a velké množství lidí se od něho odvrátilo. Rovněž matce mého partnera věstec předpověděl, že jednou vyhraje spoustu peněz, takže ta celé dny trávila v kasinu a stala se závislou na hazardu.

Za nějaký čas mě partner začal velmi omezovat; nedovoloval mi chodit do kostela ani se setkávat s lidmi mimo okruh věstců. Nemohla jsem po tři roky ani přijet do Polska, protože on nechtěl, abych jela sama, a na společnou cestu věčně neměl čas.

Návrat k církvi

Až když jsem se vrátila k církvi, teprve se mi začaly otevírat oči. Ve Francii je velké množství lidí nevěřících. Kostel v mé obci zeje prázdnotou. Naštěstí mi Pán Bůh poslal do cesty paní, která mě začala brát s sebou na mši svatou. Dá se o ní říct, že mi spadla z nebe. To díky ní – po šesti letech pauzy – jsem šla ke zpovědi a slíbila si, že již nebudu víru zanedbávat. Už jsem úplně ztratila naději, že se mi podaří dostat se z celé té hrůzy, ale když jsem se vrátila k církvi a začala čerpat ze svátostí a přistupovat ke svatému přijímání, dostala jsem najednou sílu a takový vnitřní pokoj, že jsem se přestávala bát.

Polský kněz, kterého jsem našla v Městách, mi řekl, že musím co nejrychleji od toho člověka odejít a vyrvat se z toho pekla, ale že se nemám divit, neboť nyní mohou útoky zesílit. Žel, ten kněz měl pravdu...

Zesílený útok

Bylo to čím dál horší. U mého partnera se začala projevovat agresivita. Nemohla jsem promluvit o víře ani se přiznat, že chodím na mši svatou, protože z toho šlel a doma bylo strašně zle...

Údery jeho agrese ještě vzrostly, když začal chodit k velmi známému věstci, který mu tvrdil, že rozmlouvá s andělem (já jsem už tenkrát věděla, že on rozmlouvá se satanem).

Když po jedné z návštěv u něho dostal záchvat šílenství, já vyděšená, nevědouc

V listopadu 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Zpravodaje Matice cyrilometodějské, abychom se všichni spojili k modlitebnímu tažení pod praporem sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení. Navrhli jsme společný úmysl:

- Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům svatě víry.
- Za dary Ducha Svatého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v církvi.
- Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím.
- Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění.
- Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích.
- Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí.
- Za přijímání svátostí umírajícími a za duše v očistci.
- Za naše rodiny a rody, za uzdravení rodových kořenů.
- Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti.
- Za všechny svázané a zotročené duše.

Na webových stránkách Matice cyrilometodějské s. r. o. www.maticecm.cz byl zveřejněn seznam lidí, kteří se po půlhoďkách nepřetržitě budou modlit na tento úmysl. Během krátké doby se celý seznam zaplnil a více než 700 věřících se od té doby bez přestávky modlí na tento úmysl. Mnoho se jich modlí i mimo časový harmonogram, ve svých volných chvílích. Touto cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrvalost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou denní či noční dobu, kdy většina lidí už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti, posty, mše svaté, svatá přijímání, kající pobožnosti a večeradla na tento úmysl.

Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše svatá 6. července 2016 v 18 hodin v kostele na poutním místě Zašová.

Prosíme ty, kteří se modlili a již se z nějakých důvodů modlit nemohou, aby nám tuto změnu ohlásili. Na výše uvedených webových stránkách si můžete ověřit aktuální seznam modlitebníků. I přes stále projevy zla v naší zemi i v jiných zemích, přes mnoho bolestí, jejichž kořenem je v naší zemi žitý ateismus, věříme, že Bůh slyší modlitby zbožných a pokorných srdcí. Vytrvejme tedy!

Redakce Světla

co dělám, jsem začala odříkávat polsky *Pod ochranu tvou*. Tehdy se můj partner uklidnil a začal se chovat normálně, zatímco předtím byl jako posedlý. Jeho matka vypadala podobně. Když jsem odcházela z domu, ona otevírala dveře a zuřivě mě proklínala a svolávala na mne to nejhorší.

Kufry za dveřmi

Jednoho dne, když se můj partner vrátil domů z návštěvy u věstce, který mu kdy si věštil naše zasnoubení, řekl mi, že se mám sbalit a odjet. Asi mu moje přítomnost bránila v dosažení úspěchu.

Dalo by se říct, že mě vyhodil na ulici... Byla jsem zničená: neměla jsem práci, peníze ani bydlení... Přišlo i pokušení jít sama k věštkyni a dozvědět se, zda se k sobě zase vrátíme. Naštěstí mi dávala sílu a naději účast na Eucharistii. Odevzdala jsem všechno Pánu Bohu, protože jsem věděla, že sama to neovládnu. Najednou

se zcela nečekaně objevili lidé, kteří mi přišli pomoci. Po osmi letech se mi podařilo s Boží pomocí se z té hrůzy dostat!

Chtěla bych, aby si lidé uvědomovali, jak velkým nebezpečím je věšectví. Toto téma je často ignorováno a banalizováno. Prostě nám nedochází, jak obrovské ohrožení s sebou přináší! I já bych uvažovala podobně, kdybych to nezažila na vlastní kůži. Neuvědomujeme si, že tímto způsobem ničíme svůj život. Může to vést až k posedlosti.

Žel, člověk bez víry není schopen porozumět takovému ohrožení. Proto je tak důležité, abychom se vždycky pevně drželi Krista, protože jenom když setrváváme v milosti posvěcující a jsme-li posilováni svátostmi, dokážeme odporovat zlu.

Agnieszka

Z Miłujcie się! 5/2015 přeložila -vv-

Otec vlasti a rozmnožitel říše (4 – dokončení)

K 700. výročí narození Karla IV.

Po své korunovaci císařem římským se Karel IV. rozhodl vtisknout říši pevný konstituční řád. V lednu a v prosinci 1356 na říšských sněmech v Norimberku a v Mětách prosadil základní ústavní zákon říše, který známe pod historickým názvem *Zlatá bula Karla IV.* a který platil po celou další dobu trvání říše až do jejího zániku r. 1806. Spolu s císařem se na její podobě podíleli saský vévoda Rudolf a kancléř Jan ze Středy. Bula mj. upravovala regule, podle nichž se měla řídit volba římského krále. Kodex zakotvil, že voliteli římského krále je sedm kurfiřtů – jednak duchovní: arcibiskupové trevírský, kolínský a mohučský; dále světští: král český, falckrabě rýnský, vévoda saský a markrabě braniborský. První místo mezi světskými kurfiřty náleželo českému králi. *Zlatá bula* také zdůrazňovala výjimečné postavení českého krále, který na říšských sněmech a dalších významných říšských shromážděních požíval přednosti před jakýmkoliv jiným panovníkem. *Zlatá bula Karla IV.* obsahovala rovněž mnohé výsady pro českého krále a Země koruny české. Potvrzovala svobodnou volbu českého krále českým zemským sněmem v případě vymření panovnického rodu a dědičnost po přeslici. Karel IV. pojistil Českou korunu také proti možné manipulaci ze strany samotné císařské moci. Císař totiž nemohl české království udělovat v léno jinému vladaři a nemohl českého krále ani jmenovat. Tato nařízení tak zajišťovala Českému království zcela výjimečné, samostatné a výsadní postavení uvnitř Svaté říše římské. Můžeme konstatovat, že se zde skloubily dva principy, které křesťanský univerzalizmus umožňoval a jež se nám dnes zdají jako vzájemně se vylučující: nadnárodní charakter říše s převažujícím německým prvkem s vestavěnou českou národní monarchií jako centrem říšské moci. Univerzalistický a národní princip nešly proti sobě, nýbrž přirozeně koexistovaly. Různé umělé antagonismy a často ideologicky vzniklá státní a národní nepřátelství v novověku a moderní době zmařily tento přirozený a staletí fungující univerzali-

stický systém, říši jako spravedlivou rodinu a ochranitelku národů. Vliv římského císaře v pozdějších staletích stále více klesal a byl oslabován (např. v důsledku napoleonských válek), až začátkem 19. století tato instituce zanikla docela.

Karlův bohocentrismus činí z tohoto panovníka obzvláště kladnou postavu našich dějin, vůči níž ani novodobí liberálové, socialisté a ateisté nemají vážnější námítky. Možná je to také jistou historickou časovou vzdáleností, která ne vždy umožňuje pochopit středověké vnímání světa. Císař Karel přál vědám a umění, zároveň byl však také katolickým státníkem se všemi atributy. Hereze, pohoršení a rouhání – ať už přicházely odkudkoliv – pokládal za škodlivé pro obec Boží i lidskou společnost. České země pokládal za nejuznešenější a nejmocnější část Svaté říše římské. Jejich zvelebení mu automaticky splyvalo v jedno se zvelebením říše celé. Karlovou péčí se Čechy ocitly v čele evropského politického i kulturního dě-

ní. Karel byl na své češství náležitě hrdý, což dosvědčoval slovem i činem. V listině z roku 1348 nazval České království „zahradou mezi poli nad jiné vyvolenou a jemu dražší, o jejíž rozkvět pečuje“. Latinský název Čech – Bohemia – odvozoval od slova *Bóh*. Podobně původ jména obyvatel českých zemí Slavi, jež v jeho době nahradilo starší výraz Sclavi, spatřoval ve slově *sláva*. Horlivě se ztotožňoval s tradicemi českých světců, kteří reprezentovali český národ před trůnem Božím. Tradice slovanských zemských patronů tvořila základ národní identity. Odtud čerpal i Karel své české národní vědomí. O jeho vroucí úctě k českým svatým vypovídá i jeho vlastní literární dílo na tomto poli. Karel osobně sepsal životopis sv. Václava. Hmotně oslavil hlavního patrona českých zemí, když nechal skvostně ozdobit jeho hrob v chrámu sv. Víta. Ve Svatováclavské kapli pak uložil novou českou královskou korunu, aby ji svatý Václav Přemyslovec svou nadpřirozenou mocí ochraňoval. Karel měl zásluhu na obnově cyrilometodějského kultu. Svátek svatých Soluňanů se stal v našich zemích opět zasvěceným dnem. Obdobnou úctu choval ke sv. Prokopu Sázavskému. Pořídil staroslovanský evangeliář, jehož autorství je připisováno sv. Prokopovi. Karel IV. založil 21. listopadu 1347 věhlasný klášter v Praze – Emauzích. Císařovým přáním bylo opětné spojení křesťanského západu a východu. Do kláštera pozval mnichy z Balkánu, kteří směli sloužit římskou liturgií ve staroslověnském jazyce. Kostel byl slavnostně vysvěcen 29. března 1372 na Velikonoční pondělí, kdy se četlo evangelium o setkání vzkříšeného Krista s učedníky v Emauzích (odtud jméno Emauzy). Slovanská tradice velkomoravská a přemyslovská však nebránila Karlovu současnému ukotvení také v mohutné západní latinské kulturní a liturgické tradici, kterou pro něho ztělesňoval jeho vzor a jmenovec, obnovitel západního římského císařství, Karel Veliký.

Část církve v tuto dobu zasáhla jistá morální krize, která se projevovala úpadkem mravů některých duchovních. Další-

Vyobrazení Karla IV. podle nástěnných maleb z hradu Karlštejna od Mikuláše Wurmsera (kolem roku 1571)

mi znepokojivými jevy v tom období byl růst zločinnosti apod. Císař Karel IV. zareagoval jako ochránce církve, ne její hubitel, a kategoricky vystoupil na říšském sněmu v Mohuči v březnu 1359 s požadavkem na zlepšení církevních poměrů. Prvotní výzva směřovala do řad odpovědných duchovních knížat, která měla zjednat nápravu. Pokud by ke zlepšení církevních poměrů nedošlo, hrozil císař zabavením majetku nehodných kněží. Kvůli tomuto bodu se však dostal do sporu s papežem, který císaře požádal, aby tímto způsobem nezasahoval do církevních poměrů. Karel respektoval svobodu církve a v říjnu 1359 rozkázal, aby nikdo ze světských pánů – ať veden upřímnou snahou po nápravě církve, či zlákan vidinou zisku na její úkor – vůči kléru takto nepostupoval a nedotýkal se neoprávněně církevních statků a dalších majetků.

Jak vyplývá z uvedeného, Karlova láska k církvi se projevovala snahou po její obnově. Tváří v tvář možným spekulacím je nutno zdůraznit, že Karlovi nešlo o popření autority papežství ani o žádné revoluční změny, jaké často násilně uváděli v život albigenští, husité, protestanti či mnohá blouznivá a heretická hnutí v budoucnu. Konkrétním krokem, jak chtěl Karel dosáhnout svobody církve, bylo osvobození její hlavy – římského papeže z politicky podřízeného postavení vůči francouzskému králi. Proto usiloval o přesídlení Kristova náměstka z tzv. avignonského zajetí zpět do Věčného města. Papežův avignonský pobyt cítila církev – až na Francouze – obecně jako něco nepřirozeného. Katolický svět volal po jeho návratu do Říma. Během své návštěvy Avignonu r. 1365 se mezi jinými důležitými státnickými úkoly (např. křížová výprava proti Turkům) zaměřil Karel také na obnovu svobody a suverenity papežství, jinými slovy na návrat papeže do Říma. Vedle jiných vyzval papeže Urbana V. k odchodu z Avignonu. A papež císařovu výzvu přijal. Navzdory předpokládanému odporu francouzského krále Karla V. papež Urban V. odcestoval na Apeninský poloostrov a v říjnu 1367 vstoupil do bran Říma. Císař Karel IV. podpořil papeže v jeho správném rozhodnutí tím, že se na základě rozhodnutí říšského sněmu ve Frankfurtu nad Mohanem vydal r. 1368 na svou další římskou jízdu.

Karel IV. obklopen personifikovanými vědami

Neklidná Itálie se ani tentokrát nesklonila automaticky před autoritou císaře. Nyní Karlovi zkrížili cestu roztahovační milánští Viscontiové. Po střetu vojsk byla mezi oběma stranami v srpnu 1368 sjednána mírová smlouva.

Karlův vjezd do Říma 19. října 1368 s vojskem čítajícím 40 000 ozbrojenců byl triumfální. Přijel jako ochránce Stolce sv. Petra. Papež jej k hrobu sv. Petra následoval o několik dní později. Karel uvedl papeže symbolicky jako pán Říma do baziliky sv. Petra. Dne 1. listopadu 1368 papež korunoval Karlova choť Alžbětu Pomořanskou na římskou císařovnu. Žel obnova tradičního a chtěného stavu papežství se ukázala přes všechnu snahu císaře i Urbana V. jako nestabilní. Ani nositelé nejvyšší duchovní a světské moci nebyli schopni se prosadit v komplikovaném, politicky roztržitém italském prostředí. Proto papež z Itálie r. 1370 odjel a vrátil se do dřívějšího avignonského zajetí. Avignonskou epochu uzavřel svým návratem do Itálie r. 1377 až papež Řehoř XI.

Poté, co roku 1362 zesnula Karlova žena Anna Svidnická, Země koruny české získaly Svidnicko a Javornicko a také Dolní Lužici. S bavorskými Wittelsbachi bylo smluvně ošetřeno, že k Českému království bude přičleněno také Braniborsko, pokud by braniborský kurfiřt Ota V. Bavorský zemřel bez dědiců. Karlovu rostoucí moc však nelibě sledovali jeho konkurenti ve středoevropském prostoru. Polský král Kazimír III. a uherský král Ludvík vytvořili spolu s bavorskými vévody koalici

s cílem omezit Karlovy územně-politické ambice. Karel byl připraven na vojenskou konfrontaci, ke které však nedošlo díky již dříve osvědčené usmiřovací sňatkové taktice. Karel zasnoubil a následně oženil svého syna Václava s Johanou Bavorskou, dcerou bavorského vévody Albrechta I. Obdobný postup byl nalezen i v případě uherského panovníka, když byl r. 1372 Karlův druhorozený syn Zikmund zasnouben s Ludvíkovou dcerou Marií. Roku 1370 zemřel mocný Karlův rival, polský král Kazimír III. V důsledku jednostranného vypovězení dědické smlouvy braniborským markrabětem Ottou vyhlásil počátkem července 1371 Karel IV. markraběti nepřátelství a vstoupil s ozbrojenou mocí do Braniborska. Po dvou letech válčení byla země r. 1373 připojena k Zemím koruny české. Po opakovaném neúspěšném pokusu Otty vzdorovat Karlovi vůči Wittelsbachové souhlasili s tím, aby se Braniborsko stalo dědičnou zemí Českého království. Bavorům pak Karel vyplatil půl milionu zlatých jako náhradu. Otto navíc obdržel statky a hrady v Nových Čechách.

Úsilí po upevnění poměrů v říši a Českém království nikdy nekončilo. Po začlenění Braniborského markrabství začal Karel vyjednávat s kurfiřty o prosazení svého syna Václava IV. na římskoněmecký trůn. Volitele motivoval jak privilegii, tak finančně. V roce 1376 byl Václav jednomyslně zvolen římským králem a následně v Cáchách slavnostně korunován.

Ani závěr Karlova života nepřinesl tomtu věhlasnému státníkovi klid. Když se pro Karla příznivě uklidnily poměry v Braniborsku, ukázal se francouzský konkurenční vliv v Uhrách a Polsku. Z tohoto soutěžení nakonec Karlův syn Zikmund vyšel se ziskem uherské koruny. Mnohem bolestivější než politické zápolení byla pro Karla církevní krize, která po zvolení horlivého reformního papeže Urbana VI. vyvrcholila otevřeným odporem kardinálů a volbou vzdoropapeže Klementa VII., který se usadil opět v Avignonu. Zabránit schismatu již nebylo v Karlových silách.

Otec vlasti zesnul v důsledku zápalu plic 29. listopadu 1378 na Pražském hradě. Máry s tělem zesnulého panovníka neslo Prahou 30 osob. Lid se veřejně loučil se svým milým králem. Jeho ostatky spočinuly v kryptě svatovítského dómu.

Pondělí 30. 5. 2016

6:05 Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb
7:00 Přejeme si... 7:20 V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy 7:30 Naděje pro Irák?: Diskusní pořad nejen o křesťanech na Blízkém východě 9:05 Dopisy z rovníku 9:45 Ochmelená stoly 10:00 BET LECHEM – vnitřní domov (43. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan 10:15 Buon giorno s Františkem 11:15 Nágáland – Domorodci a víra 11:45 Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše 11:50 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Rok vína 13:20 Dům nejen ze skla (17. díl) 14:20 Dve cesty 14:35 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Ostrava za ostatními dráty [P] 16:10 V souvislostech (143. díl) 16:30 Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev 17:05 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 [P] 17:40 Kardinál František Tomášek [P] 17:50 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 18:15 Salesiánský magazín [P] 18:30 Bible pro nejmenší: Ježíšova moc 18:35 Guyanská Diana 19:00 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Přejeme si... 20:00 Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje [L] 21:35 ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) [P] 21:45 Řád svatého Huberta [P] 22:10 Noemova pošta: Květen 23:40 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:15 Noční univerzita: Mgr. Daniel Nývlt, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (2. část) 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 31. 5. 2016

6:05 UNITED Report (3. díl): Síla 6:30 Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou 8:05 Pod lampou 10:10 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:40 Noční univerzita: Mgr. Daniel Nývlt, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (2. část) 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíšova moc 11:50 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Muzikanti, hrajte 12:45 Ars Vaticana (14. díl) 12:55 V souvislostech (143. díl) 13:15 Salesiánský magazín 13:35 V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy 13:50 VideoJournal české vědy 14:05 Noemova pošta: Květen 15:40 Přejeme si... 16:00 Přijďte večer k nám...: Z hotelu Olšanka v Praze 17:30 Zkouška víry 17:45 BET LECHEM – vnitřní domov (43. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan 18:00 Noeland (37. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Filip 18:35 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 18:40 Animované biblické příběhy: Lazar žije 19:15 Můj Bůh a Walter: Vatikán 19:30 Zpravodajské Noeviny: 31. 5. 2016 [P] 20:00 Stopy ve sněhu [P] 20:55 Řeckokatolický magazín [P] 21:10 Přejeme si... 21:30 VideoJournal české vědy 21:45 Post Scriptum 22:00 U VÁS aneb Festivalové kukátko (7. díl): Jízda králů 23:00 Terra Santa News: 25. 5. 2016 23:20 Večer chval (53. díl): Chapela 0:40 Dve cesty 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 1. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 31. 5. 2016 6:25 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ 7:25 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Ostrava za ostatními dráty 8:55 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:25 Ars Vaticana (14. díl) 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:55 Harfa Noemova 11:20 Vezmi a čti: Květen 2016 11:35 Kardinál František Tomášek 11:45 Bible pro nejmenší: Filip 11:50 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Řád svatého Huberta 13:10 Zpravodajské Noeviny: 31. 5. 2016 13:35 Stopy ve sněhu 14:30 ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) 14:40 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 14:50 UNITED Report (3. díl): Síla 15:15 Rok vína 15:40 Salesiánský magazín 16:00 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a orchestr 17:10 Můj Bůh a Walter: Historie církve 17:25 U VÁS aneb Festivalové kukátko (7. díl): Jízda králů

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka

TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

18:30 Bible pro nejmenší: Petr ve vězení 18:35 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 18:40 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 19:00 Pražská Loreta 19:30 Terra Santa News: 1. 6. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek Opraem. – opat želivského kláštera 21:25 Noční univerzita: MUDr. Maria Fridrichová – Sexuální výchova dětí v rodině, ve škole? [P] 22:45 Generální audience Svatého otce 23:15 Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev 23:55 Přijďte večer k nám...: Z hotelu Olšanka v Praze 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 6. 2016

6:05 Guyanská Diana 6:30 Dve cesty 6:50 Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek Opraem. – opat želivského kláštera 7:10 Řeckokatolický magazín 7:25 Terra Santa News: 1. 6. 2016 7:45 Noemova pošta: Květen 9:15 Ochmelená stoly 9:30 Meditace papeže Františka pro kněze z baziliky sv. Pavla za hradbami [L] 10:30 Zkouška víry 10:45 Bible pro nejmenší: Petr ve vězení 10:50 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 11:00 Meditace papeže Františka pro kněze z baziliky sv. Petra [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Přijďte večer k nám...: Z hotelu Olšanka v Praze 13:50 Generální audience Svatého otce 14:20 Muzikanti, hrajte 14:50 Kardinál František Tomášek 15:00 Noeland (37. díl) 15:30 Lidé na cestě 15:45 Ars Vaticana (15. díl) 16:00 Meditace papeže Františka pro kněze z Lateránské baziliky [L] 17:00 Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou 18:30 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec 18:35 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 18:40 Animované biblické příběhy: Lazar žije 19:10 Chudoba – Sestra Rachel [P] 19:30 Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2016 [P] 20:00 Jak potkávat svět (44. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Modré sestry ze Steylu – o životním poslání 21:50 Post Scriptum 22:05 Pod lampou [P] 0:10 Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2016 0:30 Můj Bůh a Walter: Historie církve 0:45 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2016 6:25 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 6:45 Salesiánský magazín 7:00 Missio magazín: Květen 2016 8:00 Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev 8:40 Noční univerzita: MUDr. Maria Fridrichová – Sexuální výchova dětí v rodině, ve škole? 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) 10:10 Řád svatého Huberta 10:30 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 10:40 Chudoba – Sestra Rachel 11:00 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec 11:05 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 11:15 Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně [L] 12:15 Modlitba růžence za kněze ze Svatého Hostýna [L] 12:35 Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech 12:50 Ars Vaticana (15. díl) 13:00 Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek Opraem. – opat želivského kláštera 13:25 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 14:00 Buon giorno s Františkem 15:05 II. vaticánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 15:20 Kardinál František Tomášek 15:30 Guyanská

Diana 16:00 Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2016 16:20 Harfa Noemova 16:50 Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje 18:25 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 18:30 Bible pro nejmenší: Na počátku... 18:35 Andělka 19:10 Putování po evropských kláštřech: Modré sestry ze Steylu – o životním poslání 19:35 Můj Bůh a Walter: Historie církve 20:00 Kulatý stůl: Svědkové víry 20. století [L] 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) 22:00 Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 23:00 Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou 0:35 V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy 0:45 Kouzlo strun 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 6. 2016

6:05 Nágáland – Domorodci a víra 6:30 Kardinál František Tomášek 6:40 Chudoba – Sestra Rachel 6:57 Naděje pro Irák? Diskusní pořad nejen o křesťanech na Blízkém východě 8:30 Noeland (37. díl) 9:00 Animované biblické příběhy: Lazar žije 9:30 Sedmihlásky (35. díl): Jede forman dolinú 9:40 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 10:00 Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek Opraem. – opat želivského kláštera 10:20 Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 11:15 UNITED Report (3. díl): Síla 11:40 Můj Bůh a Walter: Historie církve 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 Post Scriptum [P] 12:20 Pod lampou 14:25 Terra Santa News: 1. 6. 2016 14:45 Dve cesty 15:00 Jak potkávat svět (44. díl) 16:25 Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2016 16:45 Ochmelená stoly 16:55 Vatican magazine (865. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:25 Muzikanti, hrajte 18:00 Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství [P] 18:30 Bible pro nejmenší: Na počátku... 18:35 Stopy ve sněhu 19:30 V souvislostech (144. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl [P] 20:45 VideoJournal české vědy [P] 21:00 Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 [P] 21:40 Harfa Noemova: Concert Zürcher Sängerknaben – chlapečského sboru 22:10 Post Scriptum 22:20 V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka 22:30 Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje 0:05 Danças Ocultas & Dom la Nena: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 0:40 Řeckokatolický magazín 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 6. 2016

6:15 Guyanská Diana 6:40 Řeckokatolický magazín 6:55 Ars Vaticana (15. díl) 7:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje 8:35 Kardinál František Tomášek 8:45 Zkouška víry 9:00 Vezmi a čti: Květen 2016 9:30 Slavnostní mše svatá k oslavě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova z Dolních Bojanovic [L] 11:15 Zátrak v pralese 11:45 ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (144. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] 13:25 Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl 14:05 Muzikanti, hrajte [P] 14:40 Noční univerzita: MUDr. Maria Fridrichová – Sexuální výchova dětí v rodině, ve škole? 16:00 Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek Opraem. – opat želivského kláštera 16:20 Můj Bůh a Walter: Historie církve 16:35 Cvrlikání (36. díl): Honza Brož 17:40 Verbuňk, příběh na celý život 17:55 Sedmihlásky (36. díl): Pod tím našim okénkem 18:00 Noeland (39. díl) 18:25 Animované biblické příběhy: Nebeské království 18:50 VideoJournal české vědy 19:05 UNITED Report (4. díl): Soud [P] 19:30 Přejeme si... [P] 20:00 Má vlast: Litovel 20:55 V souvislostech (144. díl) 21:15 Cesta k andělům (103. díl): P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 22:10 Polední modlitba Sv. otce Františka 22:20 Jak potkávat svět (44. díl) 23:40 Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa 0:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY NA ČERVEN 2016

Všeobecný: Aby senioři, lidé žijící na okraji společnosti a ti, kteří jsou osamocení, našli i ve velkoměstech příležitost k setkání a vzájemné podpoře.

Evangelizační: Aby se Bohoslovci, novicové a novicky setkali s takovými formátory, kteří prožívají radost evangelia a moudře je připraví na jejich poslání.

Národní: Ať naše úcta a láska ke Kristu v eucharistii posvěcuje naše biskupy a kněze, farnosti a rodiny.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Římskokatolická farnost Svatá Hora a město Příbram Vás srdečně zvou k slavnostnímu otevření **ZREKONSTRUOVANÉHO POUTNÍHO AREÁLU NA SVATÉ HOŘE a OTEVŘENÍ JUBILEJNÍ BRÁNY K ROKU MILOSRDENSTVÍ při příležitosti 283. výročí Korunovace milostné sošky Panny Marie svatohorské.** Hlavní mše svatá bude **v neděli 5. června 2016 v 9 hodin**, oslavuje kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský. Při bohoslužbě zazní Mše D dur „Lužanská“ op. 86 Antonína Dvořáka. V předvečer slavnosti (4. června v 19.30 hodin) bude mše svatá se světelným průvodem.

Sestry premonstrátky ze Sv. Kopečka u Olomouce zvou: Na **EXERCICIE S P. LVELEM PAVLEM ELIÁŠEM OFMCap.**, které se uskuteční **ve dnech 10. 7. – 16. 7. 2016.** Přihlásit se lze **do 28. 6. 2016.**

Na **EXERCICIE S P. JAKUBEM BERKOU OPræm.**, které se uskuteční **ve dnech 1. 8. – 5. 8. 2016.** Přihlásit se lze **do 21. 7. 2016.** **Přihlášky** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Vážení přátelé, rádi bychom Vás pozvali na **exercicie s P. Eliasem Vellou OFMConv. na téma JEŽÍŠ – MŮJ PŘÍTEL (o modlitbě)**, které pořádá Oblastní charita Červený

Kostelec ve spolupráci s římskokatolickou farností. Seminář se koná **od středy 15. 6. 2016 do neděle 19. 6. 2016 v klaně Luník v Červeném Kostelci.** Podrobné informace o možnosti přihlásit se, o ubytování a stravování naleznete na www.ochck.cz. Těšíme se na požehnané chvíle s Vámi.

Liturgická čtení

Neděle 29. 5. – 9. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 8,41–43

Ž 117(116),1,2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Gal 1,1–2.6–10

Ev.: Lk 7,1–10

Pondělí 30. 5. – nezávazná památka sv. Zdislavy (v českých diecézích a v brněnské diecézi památka, v litoměřické diecézi svátek)

1. čt.: 2 Petr 1,2–7

Ž 91(90),1–2.14–15ab.15c–16

Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)

Ev.: Mk 12,1–12

Úterý 31. 5. – svátek Navštívení Panny Marie

1. čt.: Sof 3,14–18

nebo Řím 12,9–16a

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svatý Izraele.*)

Ev.: Lk 1,39–56

Středa 1. 6. – památka sv. Justina

1. čt.: 2 Tim 1,1–3.6–12

Ž 123(122),1–2a.2bcd

Odp.: 1a (*K tobě, Bože, zvedám své oči.*)

Ev.: Mk 12,18–27

Čtvrtek 2. 6. – nezávazná památka sv. Marcelina a Petra

1. čt.: 2 Tim 2,8–15

Ž 25(24),4–5ab.8–9.10+14

Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

Ev.: Mk 12,28b–34

Pátek 3. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Ez 34,11–16

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: Řím 5,5–11

Ev.: Lk 15,3–7

Sobota 4. 6. – památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11

1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd

Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. KVĚTNA – 4. ČERVNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 5.		PO 30. 5.		ÚT 31. 5.		ST 1. 6.		ČT 2. 6.		PÁ 3. 6.		SO 4. 6.			
Antifona	812	912	1768	1990	1378	1544	1708	1924	873	978	772	870	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1376	1540	1378	1544	1708	1925	873	978	772	870	1653	1870		
Antifony	813	914	828	1541	1379	1545	858	963	874	979	773	871	906	1014		
Žalmy	813	914	828	914	813	914	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1770	1541	1380	1546	1710	1926	877	983	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	697	787	1376	1542	1380	1546	1385	1552	877	983	774	872	1384	1551		
Prosby	817	917	1771	1992	1380	1546	1711	1927	878	983	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	697	787	1377	1542	1381	1547	1385	1552	1386	1553	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	792	890	862	967	879	984	1264	1402	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	775	873	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1265	1403	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	1381	1547	865	970	882	988	775	873	913	1022		
Závěrečná modlitba	697	787	835	938	1381	1547	865	970	882	988	774	873	913	1022		
Nešpory:																
	SO 28. 5.															
Hymnus	807	907	821	922	1377	1542	1660	1877	1714	1932	768	866	776	874	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	1543	1382	1549	868	973	769	866	776	875	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	1997	1661	1878	868	973	769	867	776	875	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1777	1543	1382	1549	1717	1934	771	869	778	877	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	697	787	698	787	1377	1543	1383	1549	1385	1552	771	869	779	877	698	788
Prosby	811	911	826	927	1778	2000	1383	1550	1718	1936	771	869	779	877	918	1028
Záv. modlitba	697	787	697	787	1377	1542	1381	1547	1385	1552	774	870	774	873	698	788
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

MANŽELSTVÍ A VÝCHOVA

MANŽELSTVÍ? JEN PŘES MOU MRTVOLU!

Josef Mixa • Předmluva P. Aleš Opatrný •
Doslov Eva a Petr Jelínkovi

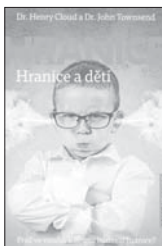
Knížka předkládá potenciálním čekatelům na manželství a rodičovství řadu postřehů, které se týkají nejdůležitější oblasti lidského života – života lásky, která jediná dává smysl lidskému bytí. Jde o text před řádkou let napsaný, nedávno znovu objevený a víc než čtyři desetiletí v různých obměnách vykládaný – pohled P. Josefa Mixy na lásku, manželství a rodinu.

Vlastním nákladem • Brož., 118x160 mm, 112 stran, 139 Kč

HRANICE A DĚTI

Henry Cloud, John Townsend • Z angličtiny přeložila Alena Švecová • Redakce Miroslav Hora

Kniha je určena především pro rodiče dětí všech věkových skupin od nemluvnat až po dospívající a dále pro každého, kdo přichází do styku s dětmi: prarodiče, učitele, trenéry, vychovatele, sousedy... Autoři ukazují, jak lze řešit následující problémy: impulzivnost dětí, hostejnost k pokynům rodičů, kňourání, vzdorování autoritě, agresivní chování, problémy ve škole, předčasný sex, drogy. Tato kniha je mnohem víc zaměřena na rodičovský přístup k dítěti než na jeho vzdělávání. Osvojování si hranic hodně souvisí se získáváním zkušeností, kdy člověk například nese důsledky svého chování, učí se přijímat zodpovědnost za svůj život a vyrovnávat se s hranicemi druhých.

Návrat domů • Druhé vydání
Brož., 137x205 mm, 224 stran, 245 Kč

CD-MP3, DVD

MILOSRDENSTVÍ • DUCHOVNÍ OBNOVA

Vojtěch Kodet

Zvuková stopa pořadu, který pro vysílání TV Noe vyrobilo Telepace, s. r. o., v roce 2016.

Karmelitánské nakladatelství
1x CD-MP3, 4 hodiny 33 minut, 119 Kč

KRÁSNÉ SLOVO OTCE ŠPIDLÍKA - 1. A 2. DÍL • SLOVANSKÁ SPIRITUALITA A VELEHRAD - 1. A 2. ČÁST

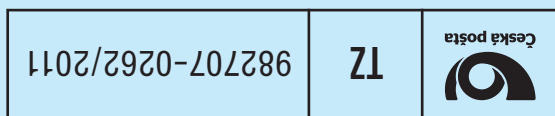
Režie Vladimír Suchánek

V letech 1994-1995 vznikl pro Centrum Aletti obsahově hodnotný filmový záznam s kardinálem Tomášem Špidlíkem. Téměř dvacetihodinový nesestříhaný materiál pořízený Studiem Velehrad Olomouc si kladl za cíl uceleně zmapovat témata, kterými se celoživotně Tomáš Špidlík zabíral a proslavil a která předával populární formou jako odkaz divákům všech generací. Máme tak možnost „vidět a slyšet“ jeho patristickou erudici, vzhled do zákonitostí duchovního života a hlubokou znalost souvislostí mezi východní a západní spiritualitou. V roce 2014 z tohoto materiálu připravilo pro Centrum Aletti stejné Studio Velehrad spolu s televizí Noe do vysílání desetidílný pořad nazvaný *Krásné slovo otce Špidlíka*, jehož 1. a 2. díl vyšel na tomto DVD.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
1x DVD, 1 hodina 54 minut, 179 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcebisksupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bůdy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podtrhujeme konečným úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.